

Kedves ismeretlen testvér

Moldovának tájairól érkezem
néhány versvel, hul mind kurtul életem,
hul még magyar szó még hallszik faluba,
magyar nótákat még húzzák fonúba,
hul a Szeret Moldovával meg nem áll,
hul a pásztor egisz nyáron furujál.
Megkapom a leveledet, örvendek,
Sajnálom, ah rokonak, nem megyek!
Most még zavaros a világ, is még lesz,
remílem, hogy még a fene el nem vesz.
Ezután jönnek jobb üdűk, tudja meg,
örökké a hideg után jön meleg.
Sógorát már rég nem láttam, sajnálom,
és kiküldettít, melyik járt nálam.
Cselédrül, melyikrül beszíl, meglátom,
érdeklüdtem én ezután barátom.
Megírom én a vejínek, ha kapak,
tudja meg, hogy adósnak nem maradak.
Mindenkinek jót kívának, kedvesem,
nem nagyon tudok én írni helyesen,
mígis csángúknak is vannak kültűik,
nálunk is a régi világ változik.
Nálunk is újul az élet minden nap,
új ínekeket a kültű örök kap.
Úgy illik, én ínekelem, ami szíp,
anyanyelven, ahogy megértse a nép.